

Г Духовність

ВІРА НЕ ГАСНЕ. І НЕ ТОНЕ

У Бокіймі освятили оновленого столітнього хреста

Селяни – народ працьовитий, мужній і стійкий. Але були часи, коли життя ставало нестерпним. Тоді всі зверталися до Бога, просили в нього заступництва. І, щоб довести свою щирість, ставили так звані фігури – хрести. Цей символ віри православної був споруджений і в Бокіймі. На роздоріжжі, поблизу місцевого храму. Це місце було для людей святим. Тут завжди зупинялися подорожні, клали на себе хресне знамення. А ті, хто знав грамоту, могли прочитати напис в основі хреста, відлитий з металу і витриманий у межах тодішніх граматичних норм, із буквами «ять» та твердими знаками: «Въ огражденіе отъ бользней и другихъ бѣдъ сооружень прихожанами с.Бокуймы въ 1910 году».

Продовження на 3 сторінці.

ВІРА НЕ ГАСНЕ. І НЕ ТОНЕ

© Василь ХУДИК.

Закінчення. Початок на 1 стор.

Ось через сто років люди знову зібралися коло хреста. Щоб у молитвах вознести йому хвалу, попросити здоров'я і сил. А відбулася ця подія у день свята преподобної Марії Магдалини. Після служби Божої в місцевому храмі прихожани та гості вирушили хресною ходою до каплички, спорудженої неподалік. Священики УПЦ, в тому числі секретар єпархіального управління о.Іоан, благочинний Андрій, настоятель місцевого храму о.Святослав здійснили освячення споруди. У зверненнях до мирян вони закликали їх до злагоди, примирення, бажали здоров'я, сил і непохитної віри в Господа, що завжди допомагала і допомагає в подоланні негараздів. Підтвердженням цих слів стала ікона преподобної Марії Магдалини, яку представили священослужителі. Написаний цей образ був із вірою та любов'ю ще в далекому 1850-у році. Саме тоді, як свідчить історія, люди потребували особливо заступництва від хвороб і нещасть.

До речі, в хреста, якого освятили в той урочистий день, теж непроста історія. Старожили ще пам'ятають роки, коли злі люди темної ночі прокралися до святого місця і, нишком знявши хреста, вкинули у річку. Але віри не втопити навіть у найглибших водах. Тому люди таки знайшли хреста і він, оновлений, знову вознісся во хвалу Господу. Знайшлися й умільці, котрі змогли не лише повернути до життя символ віри, а й прикрасити його. Тут відчувається не тільки тепло рук, а й щирість почуттів молодого млинівського коваля Богдана (справді має даний Богом талант) Зайди, котрий, до речі, разом із родиною був присутній на торжестві. Та чи не найбільший внесок у спорудження святині вклала родина Стельмашуків, засновників приватного підприємства «Деметра», яке орендує земельні паї у багатьох тутешніх селян. Благодійники виділили чималу суму на будівельні, реставраційні роботи, залишивши помітний слід і на землі, і в душах вірян. Про це йшлося під час вручення членам родини почесних відзнак – від блаженнішого митрополита Володимира та владика Варфоломія.

До злагоди і взаєморозуміння закликав громаду у своєму виступі сільський голова Микола Рубиш, його підтримала і Олена Стельмашук, яка говорила про взаємозв'язок матеріального і духовного. Гадаємо, що з їхніми словами цілком погодилися і представники влади – заступники голів районної ради та райдержадміністрації Сергій Коновалов та Роман Поліщук, котрі взяли участь у торжестві.